

Οικ. Πατριάρχης: «Έχομεν ιερώτατον χρέος να βαδίσωμεν εμπρός εμπνεόμενοι από τα παραδοθέντα»

[Πολιτισμός](#) / [Βυζαντινή Μουσική](#)

Ομιλία κατά το Πνευματικό Τριακονταετές Μνημόσυνο του αείμνηστου Άρχοντος Πρωτοψάλτου της Μεγάλης Εκκλησίας Θρασύβουλου Στανίτσα

Η έννοια της “παράδοσης” και η σημασία της για την οικοδόμηση ενός στέρεου μέλλοντος βρέθηκε στο επίκεντρο του χαιρετισμού που απηύθυνε ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος στο Πνευματικό Τριακονταετές Μνημόσυνο για τον αείμνηστο Άρχοντα Πρωτοψάλτη της Μεγάλης Εκκλησίας, Θρασύβουλο Στανίτσα (1910-1987), που διοργάνωσε το απόγευμα του Σαββάτου, 9 Δεκεμβρίου, ο “Εν Αθήναις Σύλλογος Μουσικοφίλων Κωνσταντινουπόλεως” στο κτήριο της Αστικής Σχολής Γαλατά.

«Εν τη εννοία «παράδοσις» εσυνηθίσαμε να αποδίδωμεν ένα παρελθοντικόν χρόνον και περιεχόμενον ιστορικόν. Και δικαίως! Αι αξίαι, αι συνήθειαι, τα ιερά και τα όσια, τα ιδανικά, η επιστημοσύνη, η γνώσις, σύνολος η κληροδοσία των Πατέρων μας, περιέχονται εις την υψηλήν και τετιμημένην έννοιαν της παραδόσεως. Όμως, ως Ορθόδοξοι Χριστιανοί και Ρωμηοί, εις την έννοιαν της παραδόσεως βλέπομεν περισσότερον το μέλλον παρά το παρελθόν! Διότι, τι είναι η παράδοσις διά τον Ρωμηόν εάν όχι εφελτήριον διά το μέλλον; Τι είναι η κληρονομία των προαπελθόντων, εάν όχι ο οδοδείκτης προς το επέκεινα;».

«Εσυνηθίσαμεν, ιδίως κατά τα τελευταία έτη», συνέχισε ο Οικουμενικός Πατριάρχης, «να συνασώμεθα επί το αυτό και να θριαμβολογώμεν επί του έργου των προκατόχων μας, είτε είναι κληρικοί, είτε είναι λαϊκοί, είτε ιεροψάλται, είτε κοινοτικοί παράγοντες, είτε διδάσκαλοι και εκπαιδευτικοί. Θριαμβολογούμεν και αλληλοεπαινούμεθα, παρελθοντολογούμεν και διατρίβομεν εις στείρας και αγόνους, τελικώς, συζητήσεις. Όμως, αυτή ήτο η προσδοκία των παλαιότερων από ημάς; Τούτον τον κόσμον ωραματίσθησαν; Τόση ήτο η δυναμική την οποίαν μας κατέλιπον; Συζήτησις και τιμή της παραδόσεως άνευ οραματισμών και σχεδίων διά το μέλλον αποβαίνουν μάλλον εις βλασφημίαν των έργων των Πατέρων μας και όχι εις τιμήν αυτών. Διότι η παράδοσις της Ρωμησύνης ενέχει μέσα της ζωήν, έχει Χριστόν, και άρα έχει και παρελθόν και παρόν και μέλλον. “Ίησούς Χριστός χθες και σήμερα ο αυτός και εις τους αιώνας” (Εβρ13:8.). Το ότι σεβόμεθα, λοιπόν, τας παραδόσεις μας σημαίνει να μεταφέρωμεν την αγαθήν μερίδα της

τότε εποχής εις σύγχρονον έκφρασιν. Τούτο φρονούμεν ότι ισχύει εις πάσαν περίπτωσιν παραδόσεως. Και εν προκειμένω, τιμώντες απόψε την τριακοστήν επέτειον του θανάτου του αιμνήστου Άρχοντος Πρωτοψάλτου της Μεγάλης Εκκλησίας Θρασυβούλου Στανίτσα, τούτο θαυμάζομεν και τούτο αποκομίζομεν ως μάθημα και παρακαταθήκην».

Ακολούθως ο Οικουμενικός Πατριάρχης αναφέρθηκε στην προσωπικότητα και το ήθος του αιμνήστου Θρασύβουλου Στανίτσα, ο οποίος, όπως είπε, τίμησε τα Πατριαρχικά αναλόγια «πρωτίστως διά του χαρακτήρος του και εν συνεχεία διά της απαραμίλλου κάλλους τέχνης του. Τούτο είναι η πιστή υπακοή εις την καλώς νοουμένην «παράδοσιν», την ζωντανήν και δυναμικήν παράδοσιν, την εξελισσομένην παράδοσιν, την παράδοσιν που μας εισάγει εν ασφαλεία εις το μέλλον».

«Έχομεν ιερώτατον χρέος να βαδίσωμεν εμπρός εμπνεόμενοι από τα παραδοθέντα. Δεν πρέπει, όμως, επ' ουδενί λόγω να παραδοθώμεν εις άκριτον αιχμαλωσίαν των, αλλά εις επωφελή ανάπτυξιν των. Δεν μας αρκεί να ονομαζώμεθα διάδοχοι του ενός ή του άλλου αλλά μας είναι απαραίτητον να ιστάμεθα εις τον τόπον των προκατόχων μας, σεβόμενοι πρωτίστως την μνήμην των, αναγνωρίζοντες την προσφοράν των, τιμώντες το παράδειγμά των, διδασκόμενοι από τας προσπάθειάς των, ηλεκτριζόμενοι από τα υψηλά ιδανικά των. Δεν ανήκει εις ημάς το να εκφέρωμεν μόνον κρίσεις, αλλά να κρίνωμεν επί τη βάσει εκείνων το ιδικόν μας έργον και τας προοπτικές αυτού. Εις το Οικουμενικόν Πατριαρχείον το αυθεντικόν

ήθος μας υπαγορεύει να προσεγγίζωμεν εν ευγνωμοσύνη και μετά δέους τας μορφάς των προκατόχων μας, ώστε να διδαχθώμεν και όχι να διδάξωμεν!»

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, ο Οικουμενικός Πατριάρχης, συνεχάρη τους διοργανωτές του Πνευματικού Μνημοσύνου για τον αείμνηστο Άρχοντα Πρωτοψάλτη Θρασύβουλο Στανίτσα ενώ δεν παρέλειψε να αναφερθεί και στους Άρχοντες πρώην Πρωτοψάλτη Λεωνίδα Αστέρη και πρώην Λαμπαδάριο Ιωάννη Χαριατίδη, ευχόμενος όπως το παράδειγμα και των τριών να «αποτελέση κίνητρον διά τους μύστας της ιεροσαλτικής τέχνης να προχωρήσουν εις το μέλλον, έχοντες το θεμέλιον του παρελθόντος ως βάσιν κραταιάν και όχι ως τροχοπέδην εμποδιστικήν διά την συνέχισιν της παραδόσεως και εις το αύριον της Μητρός Εκκλησίας, πάντοτε και ασφαλώς προς δόξαν Θεού του εν Τριάδι προσκυνουμένου».

Στην εκδήλωση τιμής και μνήμης παρέστησαν Ιεράρχες του Θρόνου, ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στην Πόλη, Πρέσβης Ευάγγελος Σέκερης, ο Άρχων Λαμπαδάριος της Μεγάλης Εκκλησίας Στυλιανός Φλοίκος, ο νέος Πρόεδρος του Συνδέσμου Μουσικοφίλων Πέραν, Άρχων β' Δομέστικος, Γεώργιος Μπακόπουλος, Άρχοντες Οφφικιάλιοι του Θρόνου, μέλη του εν Αθήναις Συλλόγου Μουσικοφίλων, Ιεροψάλτες και φίλοι της Βυζαντινής εκκλησιαστικής μουσικής από την Πόλη και την Ελλάδα.

<http://bit.ly/2AapJfT>